

פינת המודעה הקטנה

החלפות

- סוחר שטיחים ישראלי (סוויטאייר) תמורת עשרה לוחמי חופש פלסטינאים על ציודם. לפנות ללא מתווכים לקליניקה של ד"ר חבש. רבת עמון.
- עקרת בית תל אביבית ובנה (ט.ו.א.) תמורת מניחי הפצצות בשופרסל ירושלים.
- סטודנטית ירושלמית למדעי הרוח ממשפחה טובה (פאן אמריקן) תמורת עשר ריב חבלנים צעירים שנלכדו על ידי כוחות צה"ל.
- נוסעים בסוויטאייר ובטי.ו.א. על הפציהם האישיים תמורת 115 אסירי ציון (אנשי פת"ח הכלואים בישראל הציגו אימפריאליסטי).
- שלושה מטוסי סילון מפורקים תמורת רת לילה האלד אחת משומשת ובמצב לא כל כך טוב.

ביקוש רב

- 10 אורחים שווייצים, 4 אורחים בריטיים, 7 אורחים אמריקאים פלוס שני אז-

פרס ראשון

ארגוני החבלה בירדן החליטו להעניק לילד שגולד בזארכה לאחת הנוסעות הת-

חשבון עובר ושכ

חיי המין של הכלכלה

בעקבות מהפכת המין העוברת על העולם, פלש המין סוף-סוף גם לכלל הישראלית.

מדברים על "עיקור תוספת היוקר". הכוונה כמובן שהמגע המיני בין האינד לתוספת היוקר לא יכניס להריון את רמת החיים. למה לא ללכת הלאה? אפשר, למשל, לסרס את האינדוקט, להרים את התפו ולא למזמז את זרבות המטבע הקשה. אפשר להרביע את המשכנתאות כדי לו רות את הריבית. אפשר להיצמד לדולאר ובלית ברירה לבוא עליו שלא כדי אפשר לעשות עם מס-הכנסה מספרים ולציבור הפועלים אפשר לקרוע את התו כרגיל.

ז. קלונימוס (הכהן)

זכויות האדם והאזרח

מדי פעם בפעם מגיעים אלי בדואר עצמות, הכרזות, קריאות וגלויי-דעת ש-ליהם אני מתבקש להתום ולהחתיים, לת-רום ולהתרים. הארץ מלאה כל מיני ועדות וגופים ציבוריים המדפיסים חוזרים בסי-טנטיל ואינם נותנים לך מנוחה עד שאתה שולח תרומה לתיבת הדואר שלהם.

השבוע למשל קיבלתי מגוף בשם "גרעין של אפוזיציה הומאניטרית" (ת.ד. 7475 ירושלים) חזר ובו "קריאה אל התבונה השקולה והמצפון האנושי". לכאורה דברים של טעם שכל אדם הרוצה בחייוקו של המשטר הדמוקרטי חייב להתום עליהם או לפחות להרהר בהם.

במסגרת המאבק למען זכויות האדם וה-אזרח יוצאת ת.ד. 7475 למלחמה למען פתרון בעיית הפליטים, מלחמה נגד שלי-לת "זכויות יסוד ראשוניות ואלמנטאריות המגיעות במדינה חופשית, דמוקרטית ונ-אורה לכל תושביה ללא הבדל מוצא, לאום,

החולירע נפחה את נפשה

יוצאים מן הכלל שאינם סותרים בשום פנים ואופן את מסקנות משרד הבריאות. אחרי הכל אנו חיים במשטר דמוקרטי ותמיד ימצאו חריגים בשולי החברה אשר יחלו בחולירע אף כי, רשמית, המחלה הזו אינה קיימת עוד.

עד כה חלו בחולירע כתשעים אנשים ויש לקוות שמספר החולים לא יגיע למאה. במידה ונבואה זו לא תתאמת יוכרז החולה המאה בתואר "מלך (או מלכת) החולירע" ויוכה בטיסת-חינם לחוף-לארץ והופעה ב-יחגיגות עצרת האו"ם כהוכחה חייה פחות-אריזת לשרותי הבריאות המודרניים של מדינת ישראל.

סוף סוף אפשר לישון בשקט!! כבר לא מוכרחים לרחוץ ידיים לפני ואחרי הא-רוחה. כבר לא צריכים לקרצף יקרות ופי-רות בסבון וליפה. אפשר שוב לאכול במס-עות מזדומות. מותר כבר לשתות מי-ביוב, להזדקק לנקבים ללא כפפות גומי ולנוקס את אבני הכותל. סוף סוף הקיץ הקץ על החולירע.

חוץ מכמה מקרי מחלה שוליים פה ושם שמהם אין מפלט כנראה, ניתן לקבוע פחות-אריזת במידה רבה של ודאות ש-המגיפה הנוראה נפחה את נפשה. המקרים הספורים של חולירע, עליהם אנו קוראים מדי יום בעתונות, הם בגדר של מקרים

"הארץ" — עתון הגון בלתי-הגון

בקריאות בוז ושריקות ומאחר ובידיעה לא מופיעה שום מילת ביקורת על טיב ורמת ההופעה של האמנים (מילון בן-יהודה מגדיר שערוריה כ"ענין מחריד לב", דבר נורא ומגונה). אני מניח שבעיני הכתב ועורך הארץ עצם העובדה שאמנים מביעים דעה כלשהי בצבור היא שערוריה.

למה תובע עורך הארץ שאמנים יסתפקו בשירה, רקודים והצחקות וימנעו מהבעת דעות ונקיטת עמדות בשאלות פוליטיות וחברתיות? רק כך ניתן להבין את כותרת העורך ואת ידיעת הכתב). האם אמנים אינם ממלאים את חובותיהם האזרחיות והל-אומיות ככלי אורח אחרי האם הם פטורים ממשלום מסיים או משרות צבא? האם האמנים אינם רשאים להצביע לכנסת? למה אם כן רואה הארץ שערוריה בעצם נסיונם של האמנים להביע דעה ולנקוט עמדה? האם זכות זו שמורה אך ורק לעתונאים, עסקי-נים, ותעשיינים? במה זכותם נופלת מזכותם של נגרים, קופאים, נהגים, שרברבים ופקי-דים?

קשה לתבוע ממר שוקן שיהיה אוביק-טיבי בענין פועלי נמל אשדוד ומזכיר ההסתדרות. הוא רשאי לתקוף אותם ככל העולה על רוחו במסגרת מאמרי המערכת והמאמרים הפובליציסטיים שהוא מפרסם. הקורא רשאי לדרוש ממנו הגינות בפרסום ידיעות. ידיעה צריכה לעסוק בעובדות. ושערוריה שלא הוכחה איננה עובדה. העי-רקה סובייקטיבית הנמסרת כאינפורמציה אינה הולמת עתון המבקש להתקרא "הגוף".

עתון הגון נוהג להקפיד בדרך כלל על הפרדה ברורה בין דעות לידיעות. עתון הגון מביע את דעותיו במאמרים ואילו בידיעות המתפרסמות על משתל העתון למסור אינפורמציה מדויקת ואובייקטיבית ככל האפשר.

ביום שישי (11.9.70) פרסם הארץ, הרוי-אה עצמו כעיתון חופשי, בלתי-תלוי והגון, ידיעה מאת סופרו ברור, עמוס חדה, על מופע אמנים בפני פועלי נמל אשדוד. הידיעה הקצרה שנתפרסמה על שני טורים זכתה בכותרת ענקית בשתי שורות שהכי-ריוה על "שערוריה, אמנותית, נמל אש-דוד" (גודל האות, לשם השוואה, היה זהה לגודל האות בכותרת "גרמניה החליטה לשהרר 3 מחבלים").

בגוף הידיעה לא מוסבר טיב השערוריה האמנותית שהתרחשה בנמל אשדוד. העתון האובייקטיבי — המנצל כל הזדמנות כדי לתקוף את פועלי אשדוד ומזכיר ההסתדר-רות יצחק בן-אהרון — הסתפק באינפור-מציה הבאה: "מופע של אמנים בפני פו-עלי אשדוד התפתח לשערוריה כאשר חלק מהאמנים ומזכיר מועצת הפועלים תקפו בצורה חריפה ביותר את רשות הנמלים ומנהלה, מר חיים לסקוב, מעל הבמה בנמל אשדוד. המופע נערך בחסות ההס-תדרות".

בשום מקום, בהמשך הידיעה, לא מגסה הכתב להסביר למה זכה המופע בתואר "ש-ערוריה". מאחר ולא פרצה שם מהומה, מאחר והקהל לא הגיב על הופעת האמנים

שר הבטחון תומר בממשלת בובות

ולגולדה מאיר את הסמכות לטפל לפי ראו-עניניהם מבחינה אופטיבית בחזית סוא-דיין לא הכחיש את השמועה.

האם עלינו להסיק מכך ששר הבטחון מנסה להעביר את הממשלה לסטאטוס ש-ממשלת בובות? ואולי הוא פשוט רוצ-לחסוך למדינה הוצאות מיותרות ולוות-על התהליך המגושם של בחירות לכנס-הבאה?

משה דיין תומך כנראה בממשלה המת-נהלת לפי הליכים דמוקרטיים בתנאי שזו תקבל את הצעותיו ללא ערעור. בתחילה קראו בעתון על ישיבה פנימית של המפד"ל בה ישיבה מר זרח ורהפטיג את הממשלה שלא קיבלה את הצעת דיין להגיב בדרך מסויימת על הפרות הפסקת האש בחזית סוא, ואחר ימים מספר נתי-שרנו עליידי חוגי מפ"ם שדיין תובע לעצמו

אל אל רפאל!

חבר הכנסת מטעם המפד"ל מר יצחק רפאל נתמנה לחבר בממשלת הישראלית באו"ם. לא לצחוק בבקשה. הממשלה שלנו שאישרה את המינוי הזה יודעת מה שהיא עושה. הרי הממשלת באו"ם חייבת לשמש מעין דגם מייצג של החברה הישראלית. למה לשלוח רק חברי קבוץ לשעבר, תעשיי-נים, פקידים בכירים במשרד החוץ, מגהיגי פועלים? אחרי הכל אנחנו עדיין לא חברה אזיאלית ומדינה מושלמת. מישוה הרי חייב לייצג גם את העסקנים המפלגתיים שנאשמו בלקיחת שוחד וזוכו מחוסר הו-כחות. מישוה חייב לייצג גם את הדתיים החונים בלידו בהצגות דתיות. מישוה חייב

לייצג את המניפולאטורים המפגונים המת-עניינים באופן מעשי ביותר בתוצאות הב-חירות ובמניית קולות הקלפי. זו הפעם הראשונה שהמשלחת שלנו באו"ם משמשת כבואה נאמנה של החבר-הישראלית ועל כך תבורך ממשלתנו. אגב, באוף-ברודי מוצג עדיין חזיון ערוב אירוטי בשם "או-כלכותה!" הכרטיסים יק-רים מאד ועדיין קשה להשיג מקום בשרי-רות הראשונה, אבל אני מתאר לעצמי שאנשים בעלי דרכון דיפלומאטי המייצגים את מדינתם באו"ם לא יתקשו להשיג זוג כרטיסים מובחר במישים דולאר.